

— Εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Κολόμβου ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐκδώσῃ σειρὰν γραμματοστήμων, ἐξ ὧν ἓν μὲν ὀκτὼ εἰκονίζει τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν Ἀμερικὴν, ἕτερον τὸ μοναστήριον Rabida ὅπου κατήχησε καὶ τρίτον τὴν περιφέρειαν καρabasάλλαν Σαντα-Μαρίαν. Τὰ γραμματοστήματα ταῦτα θὰ ἐκδοθῶσι τὴν 1 Ἰανουαρίου 1893 καὶ θὰ κυκλοφορήσῃσι μόνον ἐπὶ ἓν ἔτος. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν συλλεκτῶν.

— Οὐδεὶς ἄλλος κλάδος βιομηχανίας ἔσχε τοσαύτην ἀνάπτυξιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅσῃν ἡ παραγωγή τοῦ βόμβακος. Κατὰ τὸ ἔτος 1889 ἡ παραγωγή αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 2 δισεκατομμύρια χιλιόγραμμα, ἥτοι ἔν συνεκρίσει πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ 1870 ἡύξησεν 85 τοὶς 100.

— Ἐν τῇ ἰταλικῇ πόλει Cuneo, εἰς τελωνοφύλαξ κατέστη αἰφνιδίως ἄλλας ὑπὸ τὰς ἐξῆς παραδόξους περιστάσεις. Ἐφύλαττε πλησίον ἐνὸς κοιμητηρίου, ὅτε, εἰς τῶν συντρόφων του ἐρχόμενος νά τον ἀντικαταστήσῃ, τὸν ἐπλησίασεν ἐν τῷ σκότει χωρὶς νάκουσθῇ καὶ θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τῷ εἶπε μυστηριωδῶς «Εἶνε μεσάνυχτα!» Ὁ ἀτυχὴς τελωνοφύλαξ νομίσας ὅτι βλέπει φάντασμα κατέληφθη ὑπὸ φόβου δεινοῦ, ὁ ὁποῖος τῷ ἐπέφερεν ἀφασίαν.

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀλφρέδου Τέννυσον, αἱ ἐφημερίδες γράφουσιν ὅτι οἱ αὐτικοὶ ποιηταὶ τῆς Ἀγγλίας λαμβάνουσι κατ' ἔτος ὡς ἀντιμισθίαν 100 λίρας στερλίνας καὶ ἓνα βαρελάκι κρασί τὸν Καναρίων νήσων.

— Ὑπάλλῃλος τοῦ τελωνείου ἐπώλησεν ἀντὶ 100 λίρῶν ἁπλὴν ὑπογραφὴν «Ἀλφρέδος Τέννυσον» τὴν ὁποίαν κατεῖχε κατωθεν μιᾶς ἀποδείξεως παραλαβῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ χαρὰ χεῖσαν. Τὰ αὐτογράφα τοῦ Τέννυσον εἶνε σπανιώτατα.

— Κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Ἀλφρέδου Τέννυσον ὁ χορὸς ἐψάλλε τὸ Crossing the bar, πένθιμον ἄσμα συντεθεὲν πρό τινος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ καὶ μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Bordge καὶ ἐν ἄλλο παλαιότερον ποίημα τοῦ Τέννυσον *Μυστηριώδεις φωναί*, μελοποιηθὲν ὑπὸ τῆς κ. Τέννυσον, ἡ ὁποία εἶνε διακεκριμένη μουσικός.

— Ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν ἀπέθανεν ἐν Παρίσις ὁ ἀκαδημαϊκὸς Xavier Marmier, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῶν ὁραίων ἔργων, τοῦ ὁποῖου οἱ *Μελλόνυμφοι* τῆς Σπιταβέργης ἔτερψαν ἄλλοτε τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας. Μεταξὺ τῶν σόβαρωτέρων του ἔργων διακρίνονται αἱ *Ἰσλανδικαὶ Μελέται*, ἡ *Ἱστορία τῆς Δανικῆς* καὶ *Σουηδικῆς φιλολογίας* καὶ τὰ *Δημώδη ἔσματα* τοῦ Βορρά. Ὁ Μαρμιέ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῷ 1870 διαδεχθεὶς τὸν Pontgerville.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ μυθιστοριογράφου Φρειδερίκου Schlagl, τοῦ δημοτικωτάτου τῶν συγχρόνων συγγραφέων τῆς Αὐστρίας, «Δίκηνς τῆς Βιέννης» συνήθως ἐπωνομαζομένου.

— Τὸ τελευταῖον ποίημα τοῦ Τέννυσον ὑποθεῖται ἔχον μυθολογικὴν, εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ πιεστήρια, τοῦ ποιητοῦ διορθώσαντος τὰ πρῶτα δοκίμια ὀλίγας ἐβδομάδας πρὸ τοῦ θανάτου του.

— Ὁ ἀββὴς Pietro Ponte, ἀποθανὼν ἐσχάτως ἐν Τουρίνῳ κατεῖχεν ὡς λέγουσι πλείστα χειρόγραφα τοῦ Σιλβίου Πελλίκου, τοῦ διασήμου συγγραφέως τῶν *Miei Prigioni*, ὁ ὁποῖος ἦτο φίλος στενὸς τοῦ ρηθέντος ἀββῆ καὶ εἶχεν ἐκπνεύσει, ὡς γνωστόν, εἰς τὰς ἀγκάλας του, τῷ 1854. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα ὅμως δὲν ἀνευρέθησαν.

Ἐπιστημονικά

Ὁ μεγάλουμος θιασώτης τῆς ἀστρονομίας Ραφαὴλ Βισχοφσχάιμ προτίθεται νὰ ἰδρύσῃ ἐπὶ τοῦ ὄρους Μοννιέ τῶν παραθαλασσίων Ἀλπεων ἀστεροσκοπεῖον εἰς ὕψος 2800 μέτρων, ἥτοι ὑψηλότερον τοῦ τῆς Νικαίας, τοῦ ὁποῖου αἱ οἰκοδομαὶ θ' ἀρχίσουν τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον.

Καλλιτεχνικά

Ἀπέθανεν ἐν Παρίσις ὁ ζωγράφος Emile Signol μαθητὴς τοῦ Gros καὶ μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου ἀπὸ τοῦ 1860 ἐνῷ διεδέχθη τὸν d' Herment. Τὸ ἐσχώτερον αὐτοῦ ἔργον ἡ *Μοιχαλὶς* ὑπάρχει ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λουξεμβούργου.

— Ἐκ Λονδίνου δ' ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ ἐξοχίου γλύπτου Θωμᾶ Woolner, μέλους τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας. Ἐχει φιλοτεχνήσει ἀνδριάντας μὲν τοῦ Βύρωνος, τοῦ Μακωλεύ, τοῦ Πάλλμερστον, προτομὰς δὲ τοῦ Τέννυσον, τοῦ Καρλάι, τοῦ Δάρβιν, τοῦ Γλαδστωνος, τοῦ Κόβδεν κτλ. ὡς καὶ διάφορα φανταστικὰ ἔργα. Ὁ Θωμᾶς Woolner ἦτο συγχρόνως καὶ δόκιμος ποιητὴς.

Θεατρικά

Ἐν μέσῳ ἐκτάκτου συρροῆς ἐνεφανίσθη τὴν ἐσπέραν τοῦ π. Σαββάτου ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου τῶν Κομωδιῶν ἡ Διὰς Αἰκατερίνης Βερώνη ὡς Ἀδριανὴ Λεκουβερέ, κατέκτησε δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρῶτης ταύτης ἐμφανίσεως τὰς ζωηρὰς συμπαθείας τοῦ κοινῆ καὶ διὰ τῆς φωνῆς καὶ διὰ τῆς ἀπαγγελίας καὶ διὰ τῶν ὁραίων καὶ μελετημένων σκηνηκιῶν. Ἡ Διὰς Βερώνη ἀμφισβητεῖ σήμερον τὰ πρωτεῖα ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς πρὸς τὴν Καν Παρασκευοπούλου, εἶνε δὲ ὁμολογουμένως καλὴ ἡθοποιός.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐξεδόθη ἐν Παρίσις ἐκ τοῦ Καταστήματος Lemerre τὸ προαγγελθὲν μυθιστόρημα τοῦ Paul Bourget ἐπιγραφόμενον *Terre Promise*, ἐν ᾧ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα τῆς μητρότητος. Περὶ τοῦ μυθιστορήματος τούτου ἡ μᾶλλον ἐν γένει περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ μυθιστορήματος προτάσσει τοῦ βιβλίου σπουδαϊότητα πρόλογον αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς.

— Ἐκ τοῦ Καταστήματος Charpentier, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου πρὸ εἰκοσαετίας ἐξεδόθη καὶ τοῦ πατρὸς τὸ πρῶτον ἔργον, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφόνσου Δωδὲ Λέων ἐξέδοτο μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον Haerres, κριθὲν εὐμενέστατα ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου.

— Ὑπὸ τῆς Πρωσικῆς Ἀκαδημίας ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ δευτέρα ἐκδοσις πληρεστάτης τῆς συλλογῆς τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιγραφῶν, ἥτις πρὸ ἐξηκονταετίας εἶχεν ἐκδοθῇ εἰς τέσσαρας τόμους μετὰ σχολίων τοῦ Βοικίου, τοῦ Φρασικλείους καὶ τοῦ Κουρτίου. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐκδόσει, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται εἰκοσατομῶς, ἀπεφασίσθη ἵνα αἱ ἐπιγραφαὶ πάσης ἐλληνικῆς χώρας καὶ πολιτείας ἀποτελεσῶν ἴδιον αὐτοτελὲς τμήμα. Οὕτως ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε αἱ ἄττικαὶ ἐπιγραφαὶ κριτικῇ ἐπιστάσει τοῦ καθηγητοῦ Κίρχωφ, αἱ ἐλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας ὑπὸ Κρίβελ καὶ αἱ τῆς Μεγαρίδος, Ὠρωπίας καὶ Βοιωτίας ὑπὸ Διττεμβέργερ.

— Τοῦ ἐσχάτως ἀποβιώσαντος κλεινοῦ ἁγγλοῦ ἱστοριογράφου καὶ φιλέλληνος Ἐδουάρδου Φρέϊμαν παραφάν ἐκτενὴ ἐκδόσει προσεχώσῃ ὁ Στέφενς, ὁ διαπρεπὴς λόγιος καὶ βιογράφος.